

Grožnja.

Dedenj možek, mali Tuk,
prag prestopil hiše;
ptička poje mu: Kukuk,
stopi v goro više! —

Zima dolga, dan in noč
spal si čez navado.
Pomlad tu je, zima proč,
kakšno imaš brado?

V črni gori zidan kal,
bistra v njem je voda.
Ko bi lice si izpral,
bi ne bilo škoda!

Da te vidi turški car,
sabljo bi zasukal,
v ptičnik bi te stisnil star,
brado ti pocukal!

Fran Žgur.

Prvošoleu † Juliju Valantu.

(† 13 IV. 1912).

*Res je to prišlo nenadno —
kot črna nevihta v dan:
bilka slednja se strese
preko jasnih poljan.*

*Pa ne plakaj, otec,
majka, ne toči solzá;
pač si morala znati,
da si rodila ga
smrtnega! . . .*

Cvetko Gorjančev.

